

## [Bøgholm.]

der går stik imod den Genèvekonvention om civilbefolkningens retsstilling, der er medunderskrevet af Ægypten.

De faktiske forhold ligger således, at der er udvist af Ægypten de engelske og franske statsborgere, som har betydet så overordentlig meget for hele den økonomiske udvikling i landet. Disse engelske og franske statsborgere har kun fået lejlighed til at tage lommepenge med sig, da de forlod Ægypten. Deres ejendom er for en nominel betaling blevet solgt til ægyptiske interesser. Ved udrejsen har der fundet en optræden sted fra ægyptisk side, først og fremmest over for engelske kvinder, der ganske strider mod enhver form for anstændighed.

Endnu alvorligere er den behandling, der er blevet medlemmer af det jødiske trossamfund til del. Jeg beskylder den ægyptiske regering for at have taget gidsler i statsløse jødiske familier. Denne optræden fra ægyptisk side er af en karakter, der gør det nødvendigt at få den undersøgt. Gennem den politik, der er ført i De Forenede Nationer, har De Forenede Nationer, i alt fald fra et moralsk synspunkt, overtaget et ganske særligt ansvar for forhold i Ægypten. Det er derfor min opfattelse, at det ville være rimeligt og rigtigt, om der af De Forenede Nationer udsendes observatører til på stedet at undersøge, om de anklager, der er blevet fremført mod Ægypten, er rigtige eller ikke. Observatørernes indberetning til De Forenede Nationer vil da kunne blive udgangspunkt for en overvejelse af, hvorvidt og i hvilket omfang De Forenede Nationer mener at burde handle.

Jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede stats- og udenrigsminister, da jeg gerne ville kende regeringens stilling til dette, og det er mit håb, at man inden for regeringen bedømmer sagen på samme måde, som jeg gør det.

**Minister Ernst Christiansen:** De i pressen fremkomne meddelelser om den behandling, den ægyptiske regering skulle have givet engelske og franske statsborgere og medlemmer af det jødiske trossamfund, har påkaldt regeringens opmærksomhed. Bl. a. under hensyn til, at det her drejer sig om en humanitær opgave, blev den danske delegation ved FN derfor i begyndelsen af

december instrueret om i samråd med den norske og den svenske delegation at undersøge mulighederne for at få tilslutning til et helst fællesskandinavisk forslag om at give FN-observatører adgang til i Ægypten at undersøge baggrunden for de fremkomne klager over ægyptiske myndigheders behandling af dér bosatte fremmede.

Denne henvendelse kom til delegationen i FN, dagen før jeg forlod New York. Vi havde da allerede taget spørgsmålet op til behandling, og delegationen har efter min afrejse arbejdet videre med denne sag. Den har således gentagne gange drøftet sagen både med den svenske og den norske delegation og med FNs sekretariat.

Af svar, der hidtil er indløbet, fremgår det, at generalsekretariatet følger sagen med opmærksomhed og prøver at tilvejebringe klarhed over, hvilke tildragelser der faktisk har fundet sted. Den senest — nu i formiddags — modtagne rapport fra vor delegation går ud på, at generalsekretærens bestræbelser vedrørende behandlingen af fremmede i Ægypten er meget intensive og inkluderer detaljerede drøftelser med ægyptiske myndigheder. Vi forventer, at der i løbet af kort tid vil foreligge en beretning fra generalsekretæren om hele spørgsmålet. Vi ved også, at såvel amerikanerne som — og det er jo meget naturligt — den engelske og den franske regering følger spørgsmålet med den største opmærksomhed, uden at disse stater dog endnu har fundet det rigtigt at bringe sagen frem i FN.

Under disse omstændigheder har delegationen indtil nu ikke ment at burde stille et egentligt forslag om udsendelse af observatører til Ægypten. Efter instruks fra regeringen fortsætter delegationen imidlertid sit arbejde med sagen. Jeg kan forsikre det ærede medlem om, at regeringen fortsat følger spørgsmålet med stor opmærksomhed og i givet fald vil yde sin medvirken til at opnå en bedre behandling af de mennesker, det drejer sig om, og som jo ganske uforskyldt er kommet i en nødsituation.

Således som FNs aktion i Suezspørgsmålet hidtil er forløbet, må det være FN magtpåliggende at hindre overgreb og uretfærdig behandling af disse mennesker.

Hermed sluttede spørgsmålet.